

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/254/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7818200874
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7818200874.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členov JUDr. Ladislava Cakociho a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu ČSOB Poist'ovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Žižkova 11, IČO: 31 325 416, zastúpeného Malata, Pružinský, Hegeduš & Partners s.r.o., so sídlom v Bratislave, Prievozská 4/B, IČO: 47 239 921, proti žalovanému Ľ. L., P.. X.X.XXXX, Y. Č.A. XXX, XXX XX C. L., o zaplatenie 3.547,91 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 5. augusta 2019 č.k. 5Csp/20/2018 - 306 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi 3.547,91 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 27.6.2015 do zaplatenia a nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 100 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Rozhodol tak o žalobe žalobcu titulom nároku na náhradu vyplateného poistného plnenia, založenej na tvrdení žalobcu, že potom, ako dňa 2.2.2013 uzavrel so žalovaným zmluvu o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla č. XXXXXXXXXXXX V. Ú. E. D. J. T.: Z. XXX Y., I. X.X.XXXX Ž. H.Ô. N. J. A. D. J. T.: Z. XXX Y. dopravnú nehodu, pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla s evidenčným číslom U. XXX, a keďže celková výška spôsobenej škody predstavovala sumu 3.547,91 eur a žalobca ako poistiteľ poukázal v zmysle zákonného poistenia poškodenému poistné plnenie vo výške 3.547,91 eur, žalobca si voči žalovanému uplatnil postih plnenia vo výške 100 % poistného plnenia výzvou na úhradu do 26.6.2015, ktorú žalovaný neuhradil.

3. V odôvodnení súd poukázal i na argumentáciu žalobcu, že „boli síce poškodené len zadné dvere, ale autorizovaný servis odmietol opravu vozidla a pristúpil k výmene dverí, a to na pokyn výrobcu, ako i že „škoda pozostáva zo skutočnej škody a ďalších nákladov, ako stojné, keď motorové vozidlo bolo v servise, a tiež trov právneho zastúpenia“.

4. Súd prvej inštancie poukázal takisto na obranu žalovaného, že síce dňa 4.5.2014 ako vodič osobného motorového vozidla T.: Z. XXX Y. spôsobil dopravnú nehodu v Nemecku, kde v kruhovom objazde neubrzdil a cca 5 až 10 km/hod. rýchlosťou narazil do zadnej časti pred ním idúceho úžitkového motorového vozidla, ktorého vodič zastavil a za ním sa zastavil aj on, avšak na úžitkovom vozidle, ako ani na jeho vozidle, nevznikla žiadna škoda. Na miesto dopravnej nehody sa dostavila polícia, sami „policajti sa čudovali, na čo ich zavolali, keď nevznikla žiadna škoda. Policajti z dopravnej nehody nezhotovili žiadnu fotodokumentáciu ani písomnú dokumentáciu. Nevypisovali žiadne hlásenie o dopravnej nehode. Každé vozidlo odišlo po vlastnej osi. Nehodu príslušnej poisťovni nenahlásil, pretože počas nehody nedošlo k žiadnemu poškodeniu vozidiel.“

5. Pri rozhodovaní vychádzal prvoinštančný súd zo zistenia, že žalovaný osobné motorové vozidlo Z. O. poistil u žalobcu, ktorý „pre Fin. Inštituce SR Bratislava poukázal sumu 5.365,17 eur“. Z likvidačného protokolu súd zistil, že „škoda bola vyčíslená vo výške 3.577,91 eur, a to škoda na vozidle vo výške 2.518,24 eur, doplatok na škodu vo výške 330,03 eur, výpadok na vozidle vo výške 261,- eur, právne náklady 413,64 eur, expertíza 30,- eur, paušálne poplatky 25,- eur. Zo správy „od Policajnej inšpekcie O. súd zistil, že „k dopravnej nehode došlo dňa 4.5.2014 v O. / . G., keď účastníkom nehody bol / . L. N. / . B.. XX N. XX jazdili v tomto poradí po Y. H. smer jazdy smerom do centra mesta. Keď XX musel z dôvodov zapríčinených dopravou brzdiť, zbadal to XX príliš neskoro a narazil do neho“.

6. Konštatoval, že „vypočutý svedok Y. B. S. uviedol, že vtedy bol na ceste s osobným motorovým vozidlom I. O. J. O. P. Y. S.. Prichádzal z U. H. P. A.. Bola zápcha, všetci čakali a zrazu počul buchot zozadu a za ním bolo zahraničné vozidlo. Toto auto do neho narazilo zozadu. Na jeho aute boli riadne prehĺbeniny na zadnej časti. Potom si dal urobiť znalecký posudok a zobral advokáta, ktorý sa o všetko postaral. Na mieste samom mu jedna osoba ponúkla 100,- eur, čo on odmietol a zavolať políciu. Škoda na jeho vozidle bola asi 3.500,- eur“.

7. Súd prvej inštalácie takto zistení skutkový stav právne posúdil podľa § 10 ods. 1 až 4 a § 12 ods. 1 písm. g) zákona č. 381/2011 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov a uzavrel, že nárok žalobcu je v celom rozsahu dôvodný. Dôvodil pritom, že: „Mal za preukázané, že žalovaný uzavrel so žalobcom zmluvu o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Bolo preukázané aj to, že žalobca v Nemecku spôsobil dopravnú nehodu a spôsobil škodu na ďalšom motorovom vozidle, čo vyplýva z policajnej správy a potvrdil to aj vypočutý svedok - vodič vozidla, do ktorého narazil žalovaný. Tomuto vodičovi vznikla škoda za opravu motorového vozidla, za vypracovanie posudku a v súvislosti s jeho právnym zastúpením a stojného, kým bolo vozidlo v servise. Túto škodu uhradil poškodenému žalobca a preto v rozsahu poistného plnenia má nárok na refundáciu od žalovaného“.

8. Výrok o trovách konania odôvodnil prvoinštančný súd aplikáciou § 255 ods. 1 CSP a plným procesným úspechom žalobcu.

9. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštalácie je nesprávne, pretože súd nedostatočne zistil skutkový stav veci, nevysporiadal sa s predloženým dôkazom, ani s tvrdením žalovaného vyjadreného v sťažnosti zo dňa 9. mája. 2018. Navrhol zmeniť rozsudok a žalobu zamietnuť, alebo rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštalácie na ďalšie konanie. Rozhodnutie prvoinštančného súdu označil za nesprávne z dôvodu, že sa súd nevysporiadal s okruhom otázok súvisiacich bezprostredne s kolíziou vozidiel a ich následkom a ani sa nevysporiadal s právnym nárokom a výškou uplatnenia nároku na náhradu škody a ani s dôkazmi predloženými žalobcom, čím súd nedostatočne zistil skutkový stav veci. Zdôraznil, že napadnuté rozhodnutie odporuje priebehu a následku udalosti dopravnej kolízie zo dňa 4.5.2014. Zopakoval, že „pretože sme boli v dopravnej zápche a pohybovali sme sa rýchlosťou 5-10 km/hod, keď som ľahko štychol do predu mnou idúceho motorového vozidla. Po zastavení oboch vozidiel sme obaja ja aj vodič Y. B. vystúpili a konštatovali sme, že ani na jednom vozidle nevznikla škoda. Nepopieram, že ku kolízii došlo, ale bez následku škody na oboch vozidlách. Z dôvodu kolízie, zastavenia a blokovania pruhu vozovky prišla polícia, ktorá potvrdila, že nie sú vozidlá poškodené a môžeme uvoľniť plynulosť cestnej premávky. Vodičovi Y. B. som ukázal všetky doklady vrátane zelenej karty. Polícia žiadnu dopravnú nehodu nezdokumentovala z dôvodu, že žiadne z vozidiel kolízie neboli poškodené, ani nezhotovili fotodokumentáciu.“ Súdu prvej inštalácie vytkol, že dostatočne neskúmal skutočnosť, „z akého dôvodu som nezisťoval meno Y. B., a prečo som nevyplnil a neposlal tlačivo o poistnej udalosti - veď keď vznikla škoda a mal som riadne zaplatené povinné zmluvné poistenie, nebol z mojej strany žiadny dôvod nevyplniť a neposlať hlásenie poisťovni o poistnej udalosti, veď to by bolo len a len v môj prospech. Urobil by som tak neodkladne keby na oboch vozidlách vznikla škoda - žiadnu škodu nehlásil ani vodič Y. B.. Preto som bol zaskočený, keď som sa dozvedel, že ČSOB Poisťovňa, a.s., vyplatila škodu Y. B. bez toho, aby vec konzultovala so mnou a žiadala vysvetlenie. Zo strany poisťovne ČSOB ide o hrubé zanedbanie svojich povinností a táto ich nedôslednosť zapríčinila ich škodu, keď vyplatili Y. B. škodu vyplývajúcu z poistnej udalosti, ktorá sa v skutočnosti mojou kolíziou do vozidla I. O. nestala.“ Podčiarkol, že súd neakceptoval, že je ochotný poskytnúť motorové vozidlo T.: Z. na znalecké skúmanie, či vozidlo je poškodené po kolízii s vozidlom

I. O. Y. B., lebo ak ide o tak závažné poškodenie vozidla Y. B., že bolo nutné meniť celé zadné dvere, prirodzene aj na čele motorového vozidla žalovaného muselo vzniknúť mechanické poškodenie, ktoré znalec bez akýchkoľvek problémov vie identifikovať" ako dôsledok dopravnej kolízie. Opäť podčiarkol, že „ak znalec Y. B. potvrdil, že škoda na vozidle I. O. je tak veľká, že to vyžadovalo výmenu zadných dverí, tak toto poškodenie dverí nemohla spôsobiť moja nepatrná kolízia v O. P. Y. H. dňa 4.5.2014. Nemecká polícia nič nezdokumentovala, k žiadnej škode nedošlo, preto sme nevyplnili žiadne tlačivo o poistnej udalosti, a preto Y. B. som nič nepodpísal. Relevantné dôkazy o poškodení predtým idúceho vozidla dňa 4.5.2014 mojím motorovým vozidlom neexistuje, a preto ČSOB Poistovňa nemala z môjho povinného zmluvného poistenia uhrádzať škodu Y. B.J. bez toho, aby žiadala vysvetlenie odo mňa.“

10. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp. zn. 3Cdo/326/2009, 4Cdo/284/2010), uznesenie Krajského súdu Žilina sp. z. 6Co/48/2017, znenie § 12 zákona č. 381/2011 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov a akcentoval, že žalovaný svoje tvrdenie, že nespôsobil poškodenému škodu nepreukázal žiadnymi dôkazmi. Dodal, že žalobca predložil súdu kalkuláciu opráv, fotodokumentáciu poškodeného motorového vozidla, úradne preložený zápis o dopravnej nehode a v spore bol vykonaný i výsluch poškodeného, ktorý sa jednoznačne vyjadril, že škoda na vozidle bola približne 3.500,- eur.

11. Žalovaný nevyužil právo na repliku k vyjadreniu žalobcu.

12. Odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie je prípustné bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu danom § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre potvrdenie a ani pre zmenu rozsudku, ale rozsudok je potrebné zrušiť, pretože súd prvej inštancie zaťažil svoje rozhodnutie a konanie mu predchádzajúce tzv. inou vadou, nakoľko svojím nesprávnym postupom znemožnil žalobcovi i žalovanému realizáciu procesných práv, priznaných stranám sporu v civilnom sporovom konaní za účelom ochrany práv, a to v takej miere, že tým došlo k porušeniu práva žalobcu i žalovaného na spravodlivý proces, ku ktorej vade je povinný prihliadať odvolací súd aj z úradnej povinnosti.

13. Z obsahu odôvodnenia rozsudku totiž vyplýva, že súd prvej inštancie svoj vyhovujúci výrok odôvodnil bez ďalšieho jedine poukazom na to, že „Mal za preukázané, že žalovaný uzavrel so žalobcom zmluvu o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Bolo preukázané aj to, že žalobca v Nemecku spôsobil dopravnú nehodu a spôsobil škodu na ďalšom motorovom vozidle, čo vyplýva z policajnej správy a potvrdil to aj vypočutý svedok - vodič vozidla, do ktorého narazil žalovaný. Tomuto vodičovi vznikla škoda za opravu motorového vozidla, za vypracovanie posudku a v súvislosti s jeho právnym zastúpením a stojného, kým bolo vozidlo v servise. Túto škodu uhradil poškodenému žalobca a preto v rozsahu poistného plnenia má nárok na refundáciu od žalovaného“.

14. Takéto zovšeobecnené stručné odôvodnenie vyhovujúceho výroku, bez uvedenia konkrétnych záverov súdu, vyplývajúcich zo skutkového stavu zisteného v prejednanom spore, ako i bez akejkoľvek zmienky na žalovaným prednesenú obranu, odvolací súd považuje za nedostatočné, neúplné, a už z tohto dôvodu nesprávne. V odôvodnení preskúmaného rozhodnutia totiž akékoľvek ďalšie úvahy súdu absentujú a nevyplývajú z neho ani aký záver súd učinil o skutkovom stave, t.j. aké logicky prepojené dielčie skutkové zistenia učinil z tých dôkazov, z ktorých čerpal pri svojom rozhodovaní (a z akých), a prečo. Pretože skutková právna veta, ako sumarizácia právne relevantných skutkových zistení, je množinou informácií zistených v civilnom súdnom procese, ku ktorej súd vyhľadáva príslušné pravidlo správania, bolo nutné, aby bola úplná a aby o jej validite súd nemal pochybnosti. Súd totiž mohol pristúpiť k aplikácii danej právnej normy až v procesnej situácii, kedy zistil relevantný skutkový stav a následne v tomto smere podať zreteľný a zrozumiteľný výklad o tom, z akého právneho ustanovenia, či právnych ustanovení vychádzal, a z akého dôvodu pod tieto ustanovenia nakoniec podradil zistený skutkový stav veci. Z obsahu odôvodnenia rozsudku síce plynie, že súd aplikoval na vec ustanovenie § 12 ods. 1 písm. g) zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov, podľa ktorého poisťovateľ má proti poisťníkovi nárok na náhradu poistného plnenia

alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ak spôsobil škodu motorovým vozidlom a bez dôvodov hodných osobitného zreteľa porušil povinnosti podľa § 10 ods. 1 až 4, ktoré konkrétne povinnosti žalovaný porušil uvedené v § 10 ods. 1 až 4 zák. č. 381/2001 Z.z. však z dôvodov rozsudku vyvodit' nemožno a súd nedal žalovanému ani žiadnu odpoveď na jeho tvrdenie v obrane, že žiadnu neporušil povinnosť a žiadnu škodu poškodenému nespôsobil. Nakoľko súd si túto povinnosť nespĺnil, dochádza k nepreskúmateľnosti jeho rozhodnutia, ktoré takto nespĺňa požiadavku ustanovenia § 220 ods. 2 CSP, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

15. Z obsahu súdneho spisu vyplynulo i to, že súd prvej inštancie súdne pojednávanie dňa 19.11.2018 odročil za účelom predvolania a vypočutia svedka G. G., P. XX.X.XXXX, Y. Č. XXX za prítomnosti tlmočníka (č.l. 234 súdneho spisu), avšak na nasledujúce súdne pojednávanie dňa 5.8.2019 tohto svedka nepredvolal (č.l. 296 súdneho spisu), k vykonaniu tohto dôkazu nepristúpil a v odôvodnení svojho rozsudku nijako svoj postup nevysvetlil. Navyše na pojednávaní dňa 5.8.2019 súd prvej inštancie vyhlásil rozsudok vo veci samej bez toho, aby pred jeho skončením si splnil svoju povinnosť vyzvať strany na zhrnutie návrhov a vyjadrení k dokazovaniu, ako aj k právnej stránke veci, ktorú mu ukladá § 182 CSP, podľa ktorého ak súd pojednávanie neodročí, pred jeho skončením vyzve strany, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci. Ak po vyjadrení strán súd nepovažuje za potrebné vykonať ďalšie dôkazy, uznesením vyhlási dokazovanie za skončené. Súd totižto môže po vyjadrení strán považovať za potrebné vykonanie ďalších dôkazov a za týmto účelom pojednávanie odročí. Ak by súd vykonanie ďalších dôkazov nepovažoval za potrebné, je povinný vyhlásiť dokazovanie za skončené. Ak súd nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť, z akého dôvodu (§ 220 ods. 2 CSP).

16. Za takejto situácie je nutné uzavrieť, že týmto nesprávnym procesným postupom súd znemožnil žalovanému (i žalobcovi), aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Vzhľadom na povahu vytknutej vady konania pred súdom prvej inštancie sa odvolací súd už ďalej nemohol zaoberať samotnou podstatou veci, resp. sa ňou ani zaoberať nemohol, keďže odvolací súd nemá podklad pre posúdenie vecnej správnosti záveru súdu prvej inštancie. Za tohto stavu preto odvolací súd nie je ani oprávnený pre účely eventúálnych vlastných skutkových záverov bez ďalšieho hodnotiť vykonané dôkazy a posúdiť sám žalovaným vznesenú námietku spochybňujúcu základ nároku žalobcom uplatneného nároku, založenú predovšetkým na tvrdení o nepreukázaní vzniku škody na vozidle poškodeného zavinením žalovaného pri dopravnej nehode dňa 4.5.2014.

17. Z týchto dôvodov odvolaciemu súdu neostávalo iné, ako rozsudok zrušiť v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP spolu s akcesorickým výrokom o trovách konania a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie a nové rozhodnutie.

18. Po vrátení veci bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne o nároku žalobcu rozhodnúť, a to potom, ako dôsledne vyhodnotí vykonané dôkazy, a to aj vo vzťahu k námietkam žalovaného, predneseným v priebehu konania na súde prvej inštancie i v tomto odvolacom konaní, v prvom rade sa pritom zaoberať námietkou premlčania nároku žalobcu, ktorú vzniesol žalovaný. Rozhodnutie potom náležite odôvodniť v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP a dôsledne a presvedčivo sa súčasne vysporiadať so všetkými skutkovo a právne relevantnými otázkami riešenými v spore, vrátane námietok žalovaného.

19. Keďže v ďalšom konaní po zrušení rozsudku vzniknú ďalšie trovy, odvolací súd zrušil aj výrok o nároku na náhradu trov konania sporových strán, preto povinnosťou súdu prvej inštancie bude o trovách celého konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania, opätovne rozhodnúť v novom rozhodnutí (§ 396 ods. 3 CSP).

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).